

BELGISCH ARBITRAGEHOF VOOR DE SPORT

ARBITRALE UITSPRAAK

Zaak 146/19

Arbitragecollege samengesteld uit :

Mr Joris DE TOLLENAERE, Voorzitter; de heren Marc BOES en Jeroen PINOY, arbiters;

Pleitzitting : 18.07.2019

Inzake :

De NV RSC ANDERLECHT, met maatschappelijke zetel te 1070 Brussel, Theo Verbeecklaan 2, geregistreerd voor de Kruispuntbank der Ondernemingen onder het nummer 0823 379 451 en stamnummer 35 (KBVB)

Hierna: “ANDERLECHT”

Appellante.

Hebbende als raadsman Meester Luc DELEU, advocaat met kantoor te 1700 Dilbeek, Eikelenberg 20 ;

tegen:

1. De BONDSPROCEUR VAN DE KBVB, dhr KRIS WAGNER, met kantooradres Houba de Strooperlaan 145.

Hierna: “BONDSPARKET”

Oorspronkelijk eisende partij, thans geïntimeerde.

2. De VZW KONINKLIJKE BELGISCHE VOETBALBOND, met maatschappelijke zetel te 1020 Brussel, Houba de Strooperlaan 145.

Hierna: “KBVB”

Hebbende als raadsman Meester Elisabeth MATTHYS en Meester Audry STEVENART, advocaten, Loksumstraat 25 te 1000 Brussel.

In aanwezigheid van:

De NV STANDARD DE LIEGE, met zetel te 4000 Luik, Rue de la Centrale Nr 2.

Hierna: “STANDARD”

Vertegenwoordigd door de heer Arthur MELON.

I. DE PROCEDURE:

Bij beslissing dd. 30.04.2019 heeft de geschillencommissie hoger beroep voor het profvoetbal (hierna GCHBP) ANDERLECHT veroordeeld voor feiten betreffende de wedstrijd STANDARD-ANDERLECHT dd. 12.04.2019, en dit als volgt:

- Een geldboete van 5000 €
- Een eerder uitstel van geldboete wordt herroepen tot 1000 € effectief
- Een forfaitnederlaag van 5-0
- Een effectieve wedstrijd met gesloten deuren af te haspelen (officiële wedstrijd van categorie 1)
- Een alternatieve sanctie bestaande samengevat uit het omroepen tijdens 3 opeenvolgende thuiswedstrijden dat het gebruik van pyrotechnisch materiaal verboden is, verwondingen kan veroorzaken, dat de club sancties riskeert en dat er individuele bestraffingen kunnen volgen

Bij verzoekschrift dd. 07.05.2019 heeft ANDERLECHT tegen de Beslissing van de GCHBP beperkt beroep ingesteld bij het BAS.

De vordering van ANDERLECHT in het kader van onderhavige procedure strekt ertoe de veroordeling tot het spelen van een wedstrijd met gesloten deuren in hoofdorde te laten opheffen, in ondergeschikte orde te laten omzetten in een wedstrijd met gesloten deuren met uitstel.

Vervolgens werd volgende kalender vastgesteld voor de instaatstelling van de zaak:

Voor het bondsparket + KBVB + Standard : tot en met dinsdag 9 juli

Voor RSC Anderlecht : voor eventuele repliek tot en met vrijdag 12 juli

Voor het bondsparket + KBVB+ Standard : voor eventuele repliek tot en met woensdag 17 juli.

De pleitzitting werd vastgelegd op 18.07.2019 om 13u30.

Overeenkomstig de vastgestelde kalender legden HET BONDSPARKET, de KBVB en ANDERLECHT respectievelijk hun conclusies neer op 08.07.2019 (bondsparket) en 09.07.2019 EN 17.07.2019 (KBVB), en 12.07.2019 (Anderlecht).

Partijen hebben hun conclusies en middelen toegelicht op de zitting van 18 juli 2019.

Op deze zitting waren aanwezig:

Arbiters:

De heer Joris De Tollenaere, voorzitter

De heer Marc Boes

De heer Jeroen Pinoy

Voor het BAS:

Mevr. Caroline Demuynck (secretariaat BAS)

Voor Partijen:

Voor Anderlecht: Mr. Luc Deleu en Stijn Debie, Bert Vander Auwera, Sander Durian en Melvin De Craen

Voor het bondsparket: de heer Kris Wagner

Voor de KBVB : mr. Elisabeth Matthys en mevrouw Violaine Desmet

Voor Standard: Arthur Melon

Partijen verklaarden ter zitting dat zij geen bezwaar hebben tegen de publicatie van de in deze zaak te nemen beslissing op de website van het BAS (www.bas-cbas.be).

II. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN

In haar conclusie vordert Anderlecht:

- Het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren
- De opgelegde sanctie, beperkt tot de wedstrijd achter gesloten deuren, op te heffen
- Ondergeschikt de sanctie van de wedstrijd achter gesloten deuren uit te spreken met uitstel

In zijn conclusie vordert de bondsprocureur:

- Het beroep van Anderlecht, voor zover ontvankelijk, af te wijzen als ongegrond
- De kosten ten laste te leggen van Anderlecht

In haar syntheseconclusie vordert de KBVB

- Het beroep van Anderlecht af te wijzen als ongegrond
- De kosten ten laste te leggen van Anderlecht

III. DE FEITEN EN OMSTANDIGHEDEN

De feiten kunnen kort omschreven worden.

Tijdens de play-off 1 wedstrijd tussen Standard en Anderlecht op 12.04.2019 werd de wedstrijd na 31 minuten definitief gestaakt ten gevolge van incidenten.

Dit alles gebeurde overeenkomstig artikel P813 welke een stappenplan beschrijft in drie fases voor (in casu) wanordelijkheden buiten het speelveld in het profvoetbal.

Fase 3 impliceert dat de wedstrijd bij niet verbetering van de houding van het publiek tijdens een rustperiode (fase 2) of bij terug verslechtering van die houding na de rustperiode definitief wordt gestaakt.

In casu was dit het geval.

Het match delegate verslag, waarnaar alle partijen pro en contra verwijzen, staat inhoudelijk qua feitenverloop niet ter discussie (met uitzondering van de visie van Anderlecht die stelt dat het niet bewezen is dat het haar supporters waren die in het bezoekende vak aanwezig waren, zie verder) en wordt aldus door het BAS als correct aanzien qua opeenvolging van feiten vanaf de start van de wedstrijd tot het definitief stilleggen ervan.

Het arbitragecollege neemt de daarin beschreven feitelijkheden tot de zijne.

IV. BEOORDELING:

IV.1. DE BEVOEGDHEID VAN HET BAS

De bevoegdheid van het BAS volgt uit artikels B117 en B1723 van het reglement van de KBVB.

Zij wordt door geen van de partijen betwist.

Het arbitragecollege verklaart zich bevoegd.

IV.2. DE OPGEWORPEN ONONTVANKELIJKHEID.

Het bondsparket besluit in het dispositief van haar conclusie dat “voor zover het beroep ontvankelijk zou zijn” wat impliceert dat men voorhoudt dat het onontvankelijk zou kunnen zijn.

Deze exceptie wordt evenwel nergens in conclusies noch in de pleidooien gemotiveerd.

Het arbitragecollege verwerpt de opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid.

IV.3. DE BEROEPSVORDERING IN HOOFDORDE

In hoofdorde verzoekt Anderlecht aldus om de sanctie tot het spelen van een wedstrijd achter gesloten deuren op te heffen.

Anderlecht baseert zich op een interpretatie van artikel P 1919.

Het artikel vermeldt letterlijk het volgende:

Wanneer de scheidsrechter de wedstrijd definitief staakt na toepassing “van Art. “P813, wordt een sanctie – effectief of met uitstel – “uitgesproken van één wedstrijd “met gesloten deuren voor de ploeg “waarvan de supporters aan de basis liggen van de “incidenten die “aanleiding gaven tot de toepassing van fases 2 en/of 3.

Er zal meer “bepaald rekening gehouden worden met de zwaarwichtigheid van de “incidenten veroorzaakt door de ene of de andere en met de “maatregelen genomen door de “thuisclub teneinde de risico’s op “incidenten zoveel mogelijk te beperken”

Anderlecht interpreteert het tweede lid van het artikel zodanig dat, voor zover er als verzachtende omstandigheden rekening zou gehouden worden met de zwaarwichtigheid van de incidenten en/of met de maatregelen die de thuisclub heeft genomen teneinde de risico’s te beperken, de sanctie zoals omschreven in het eerste lid, zijnde een wedstrijd achter gesloten deuren, effectief of met uitstel, volledig kan komen te vervallen.

In één en dezelfde adem besluit Anderlecht dat haar objectieve aansprakelijkheid ook niet zomaar zou kunnen vaststaan.

Het arbitragecollege volgt die redeneringen niet.

De objectieve aansprakelijkheid heeft Anderlecht door het toetreden tot de bondsinstanties en Pro League aanvaard.

Het arbitragecollege meent verder dat, wanneer toepassing werd gemaakt door de scheidsrechter van artikel P813 en de wedstrijd definitief werd gestaakt, en voor zover het bewezen voorkomt dat de supporters van een bepaalde ploeg aanleiding hebben gegeven tot toepassing van de fases 2 en/of 3, dat in dat geval de sanctie altijd moet bestaan in het bestraffen met een wedstrijd achter gesloten deuren, hetzij effectief, hetzij met gesloten deuren. De enige vraag is of de sanctie moet worden opgelegd aan de bezoekende club of aan de ontvangende club.

Het tweede lid kan naar mening van het arbitragecollege enkel duiding geven of er desgevallend al dan niet redenen zijn om een straf met uitstel te geven.

De vraag blijft dan ten aanzien van het hoofdberoep, welke de volledige opheffing beoogt van het spelen van een wedstrijd achter gesloten deuren, enkel of het eerste lid in casu al dan niet kan worden toegepast.

Anderlecht meent dat het niet is bewezen dat haar supporters met zekerheid aan de basis liggen van de incidenten die aanleiding gaven tot de toepassing van fases 2 en/of 3.

Ofschoon de supporters en zelfs de stadionmroeper van Standard zich niet onbetuigd hebben gelaten, blijkt naar mening van het arbitragecollege afdoende dat het wel degelijk de supporters van Anderlecht waren die als enige aan de basis liggen van de incidenten waaruit het toepassen van de fases 2 en 3 is gevolgd.

Dit blijkt uit het match delegate verslag waarvan zoals aangegeven het arbitragecollege de feitelijke gegevens als correct beschouwd.

Bovendien merkt het arbitragecollege ten overvloede op dat Anderlecht zelf door haar houding als club akkoord is gegaan met dit gegeven.

Het arbitragecollege verwijst naar artikel P1917 welke stelt dat na het definitief staken van de wedstrijd de club van wie de supporters verantwoordelijk waren voor de wanordelijkheden de wedstrijd met forfaitaire score verliest.

De bestreden beslissing maakt hier ook melding van en besliste, naar mening van het arbitragecollege terecht, dat het de supporters van Anderlecht waren die verantwoordelijk waren voor het definitief staken van de wedstrijd waardoor Anderlecht de wedstrijd met forfaitaire score heeft verloren.

Door tegen dit onderdeel van de bestreden beslissing geen hoger beroep aan te tekenen, aanvaardde Anderlecht aldus dat haar supporters de oorzaak waren van het stopzetten van de wedstrijd en kan ze nu niet alsnog voorhouden dat het absoluut onzeker is of het wel haar supporters waren die de vergaande incidenten hebben veroorzaakt.

De toepassing van het eerste lid van artikel P813 lastens Anderlecht is dan ook bewezen, zodat Anderlecht hoe dan ook dient veroordeeld te worden tot het spelen van een wedstrijd achter gesloten deuren, het weze effectief, het weze met uitstel.

Anderlecht verwijst naar een eerdere uitspraak van een arbitragecollege waar wel werd aangenomen dat er redenen kunnen zijn om niet de sanctie van een wedstrijd met gesloten deuren te spelen, maar vooreerst mag worden opgemerkt dat deze interpretatie toch niet in overeenstemming lijkt te zijn met de duidelijke tekst van de bepaling, en in ieder geval is het zo dat dit oordeel een later oordelend arbitragecollege niet kan binden.

Het hoger beroep van Anderlecht, zoals omschreven in hoofddorde tot volledige opheffing van deze sanctie, wordt dan ook afgewezen als zijnde ongegrond.

IV.4. DE BEROEPSVORDERING IN SUBSIDAIRE ORDE

In ondergeschikte orde vordert Anderlecht om de straf tot het spelen van een wedstrijd met gesloten deuren om te zetten van een effectieve bestraffing tot een bestraffing met uitstel.

Deze redenering en de door Anderlecht aangehaalde motivatiegronden kunnen door het arbitragecollege wel worden bijgetreden.

Naar mening van het arbitragecollege zijn er voldoende argumenten om Anderlecht op basis van het tweede lid van artikel P1919, gecombineerd met andere verzachtende omstandigheden slechts te bestraffen tot een straf met uitstel.

- Het blanco strafregister van Anderlecht wat betreft het spelen van wedstrijden achter gesloten deuren
- Het feit dat de thuisclub heeft gefaald teneinde de risico's zoveel als mogelijk te beperken en het feit dat Anderlecht daar als bezoekende club het slachtoffer niet mag van zijn.

Wat dat element betreft verwijst het arbitragecollege naar het match delegate verslag dat o.m. vermeldt dat:

1. het aantal toeschouwers slechts bij benadering kon worden geteld ... wat aantoont dat de thuisclub van bij de aanvang geen voldoende controle over het gebeuren had
 2. de organisatie van de veiligheid van de thuisploeg en de bezoekende club onvoldoende was met een veel te beperkte toegangscontrole
- Het feit dat de thuisploeg mee de gemoederen heeft opgehitst, niet in het minst door de verwerpelijke houding van de stadionomroeper die het tijdens de verplichte rust in fase 2 nodig achtte de supporters van de thuisploeg die "barakki" scandeerden aan te moedigen met "tous ensemble, tous ensemble".

Het arbitragecollege wijst erop dat de stelling van de bondsprocureur tijdens de pleidooien, met name dat "tous ensemble" (op dat moment?) als een positief strijdlid moet aanzien worden, op geen enkele bijval kan rekenen.

- Het feit dat Anderlecht wel degelijk de nodige inspanningen heeft geleverd als bezoekende club, door bijvoorbeeld bijna het dubbele van het normaal aantal stewards te voorzien (38 i.p.v. 20).

De beroepsvordering zoals gesteld in ondergeschikte orde wordt dan ook gegrond verklaard en de sanctie tot het spelen van een wedstrijd achter gesloten deuren op effectieve wijze, wordt dan ook omgezet in het spelen van een wedstrijd achter gesloten deuren, met uitstel.

Het arbitragecollege merkt op dat er een lacune is in het bondsreglement in die zin dat er niet is aangegeven hoelang het uitstel dan ook zijn uitwerking kan behouden.

Het kan immers naar mening van het arbitragecollege niet de bedoeling zijn dat een straf met uitstel onbeperkt op “het strafblad” blijft staan zodat Anderlecht als het ware levenslang onder die dreiging blijft verder werken

Het arbitragecollege meent dat een uitstel ten belope van drie jaar aanvaardbaar is.

V. DE KOSTEN

Gezien de vordering van Anderlecht zoals in hoofdorde gesteld als ongegrond wordt afgewezen, wordt zij veroordeeld in de kosten overeenkomstig artikel 30.2 van het reglement van het BAS.

Het feit dat de ondergeschikte vordering wel gegrond wordt verklaard doet daaraan naar mening van het arbitragecollege geen afbreuk.

De kosten van de arbitrageprocedure omvatten :

- administratiekosten:	200,00 €
- kosten van aanhangigmaking :	250,00 €
- kosten van de arbiters:	1.029,04 €

	1.479,04 €

VI. BESLISSING:

OM DEZE REDENEN,

Alle andere argumenten als niet terzake dienende van de hand te wijzen,

Het arbitragecollege aangesteld volgens het Reglement van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport

- verklaart het hoger beroep ontvankelijk
- verklaart het hoger beroep zoals ingesteld in hoofdorde ongegrond
- verklaart het hoger beroep zoals ingesteld in subsidiaire orde gegrond en vernietigt de bestreden beslissing op dat punt
- zegt voor recht dat Anderlecht bestraft blijft met het spelen van een wedstrijd achter gesloten deuren, doch dit met uitstel gedurende drie jaar
- veroordeelt Anderlecht tot de kosten van de arbitrageprocedure, hetzij het bedrag van 1.479,04 €

Aldus uitgesproken te Brussel op de zetel van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport op 22 juli 2019.

Marc BOES
Meuterweg, 30
3050 HEVERLEE

Lid

Joris DE TOLLENAERE
Gentsesteenweg, 214
8500 KORTRIJK

Voorzitter

Jeroen PINOY
Hoveniersstraat, 21
1840 LONDERZEEL

Lid